

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max Augenthaler & Emerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppel's Nachf. Anton Oppalik.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marcoly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colônă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifi și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I .

„GAZETA“ iese în măcare și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din întru și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. séu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 61.

Brașov, Mercuri 18 (30) Martie

1898.

O mărturisire foarte gravă.

Aparatul diaristic officios, cu care lucrăză vestita secțiă a naționalităților condusă de și mai vestitul Jeszensky, s'a încurcat în timpul din urmă așa de mult, încât a trebuit să recurgă la o tactică în aceeași măsură ridiculă și rușinosă spre a eși din această încurcătură.

Am urmărit cu atențiune machinațiunile, ce culminau în răspândirea de faimele cele mai sensaționale și răutăcioase despre pretinse planuri și pregătiri revoluționare ale Românilor. De aceea voim să marcăm și apucătura cea mai nouă, care a avut de scop a masca printr'o nouă diversiune a reptilelor guvernamentale retragerea rușinosă o guvernului din această miserabilă și condamnată campaniă, ce a întreprins'o contra poporului nostru cu cele mai rele intențiuni.

După ce de câte-va luni s'a variat în modul cel mai contradicțor tema despre o grôznică demonstrațiă revoluționară, ce o pregătesc Români cu ocazia aniversării evenimentelor dela 1848, și după ce s'au dovedit nu numai contradicțiile, dér și falsitatea faimelor răspândite — se făcuse o mică pauză, ce am fost semnalat'o și noi.

De-odată vedurăm, înainte cu câte-va zile, dând rotă prin toate toile unguresci un nou comunicat sensațional, care spunea, că Români vor să țină o mare adunare de popor în Blășiū la 15 Maiū și că din incidentul acesta proprietarul din Secuime Ștefan Berzenczey, fiul faimosului Berzenczey, a luat inițiativa pentru a ținé la 16 Oct. o mare adunare de popor secuiesc la Agyagfalva, ca să demonstreze în contra adunării Românilor.

Nu vom vorbi aici de marea deosebire ce există între amintitele două date și între adunarea română

și cea secuiască ce s'au ținut la 1848. Constatăm numai taptul, că faima a fost lansată de astă-dată în mod combinat. A fost lansată pentru ca imediat să fiă desmițită de oficiosa „Correspondență de Budapesta“, care ăice, că nici Români, nici Secuii n'au de gând să țină adunări.

Acum însă avea să urmeze declarațiă cea cu pricina. Aceeasi correspondență oficiosa se prefăce a se mânia cumplit pe sotele ei, pe care le numesce cam peste umăr „correspondențe locale“, și le învinuesce, că „numai pentru a face sensațiă“, au adus un șir de faime din „cele mai aventuriöse și absurde“ asupra mișcării Românilor.

„Corr. de Budapesta“ continuă apoi astfel: „Pressa naționalităților a considerat aceste faime ca provocațiă și a căutat să le exploateze pentru scopurile ei proprii. Orî cât de corect și de salutar este decă pressa maghiară prin împărțării conforme adevărului esercită control în mișcarea naționalităților, tot așa de păgubitor și de periculos este, decă prin răspândirea de faime aventuriöse și nebasate, se dă nu numai pressei naționalităților materiă de a ațita, ci totodată se agită fără folos opiniunea publică conturbându-se pacnică conviețuire cu naționalitățile și bunele raporturi cu ele“.

În ce privește nemotivata ațitare prin faime răutăcioase răspândite cu rea intențiune, n'avem de adaus nimic, decăt că constatarea ei oficiosa constituie mărturisirea blamului, ce l'a suferit guvernul, care a pus toate la cale.

Ce privește iusă pacnicul traiū al Maghiarilor cu naționalitățile și bunele raporturi cu ele, nu mai e lipsă de nici o constatare, căci pentru acesta îngrijesc cu prisos Banffy și soți, cari își dau totă silința de

a nu lăsa să trecă nici cea mai mică ocaziune fără de a le aplica câte-o nouă lovitură, pentru mai buna înțelegere a acestei conviețuirii și a acestor raporturi.

Crispi și verdictul camerei.

Încă în luna lui Ianuarie a anului acestuia fostul ministru-președinte italian, Crispi, a fost obiectul celor mai entusiastice ovatiuni aduse lui de poporul sicilian cu ocaziunea aniversării de 50 de ani a rescălării victoriöse din Palermo în contra domnirii urgisite a Bourbonilor. Crispi a fost sərbătorit, ca unul dintre cei dintâi, cari au luptat pentru libertate pe baricade, conlucrând astfel la liberarea și la unitatea Italiei.

Scurt timp după acesta, camera italiană s'a vădut constrinsă, ca asupra acestui patriot sərbătorit și om de stat de mare valoare recunoscută, nu numai în Italia, ci și în străinătate, să pronunțe o sentință nimicitoare, declarând, că în afacerea penibilă pecuniară, pentru care Crispi a fost tras la răspundere de cătră adversarii lui din tabăra radicală, a lucrat într'un mod politicesc vrednic de muștrat.

Cel ce a condus lupta de nimicire contra lui Crispi, a fost Cavallotti, care a cădut în duel înainte cu câte-va săptămâni. Cinci ani de zile s'a luptat Cavallotti cu energiă estrordinară spre a dovedi culpabil pe Crispi și al răsturna. În Martie 1893 s'a dat mai întâi alarma, când o fôlă tranșesă scrisese, că în hărțile lui Reinach, în afacerea Panama, se cuprinde și notița: „Lui Crispi pentru afacerea Hertz 50,000 franci“. Radicalii învinuiră îndată pe Crispi, că a primit acei bani pentru că a procurat lui Hertz o mare cruce. Cu toate acestea la finalul acelu an Crispi ajunse ministru, ér un an mai târziu, în

Decemvre 1894, Giolitti presentă camerei documentele privitoare la „Banca Romana“, din care eșia la lumină, că Crispi cu ai săi au jumult meru acestă bancă. Crispi a făcut să se amâne atunci camera, care după câte-va luni a fost disolvată, ordonându-se o nouă alegere în Maiū 1895.

Îndată ce s'a întrunit noua cameră, Cavallotti a silit'o să ia în discuțiune afacerea Crispi. Camera însă a refusat. Atunci Cavallotti a făcut arătare procurorului contra lui Crispi.

După o lună Senatul superior penal din Roma a declarat, că tribunalele ordinare nu sunt competente de a judeca afacerea Crispi. Contrarii acestuia susțin, că numai pentru a și câștiga noue merite și a abate astfel opiniunea publică dela penibila sa afacere, a pus în lucrare cuceirea împărăției etiopice. Catastrofa armatei de expedițiune italiană la Adua a nimicit planurile sale și l'a silit să se retragă dela putere la începutul lui Martie 1896. Și după acesta s'a mai trăgănat însă multă vreme lămurirea afacerii Crispi: Într'aceea eși la ivélă, că și banca din Neapole a fost jumultă. Acum se vedă silit chiar și Crispi de a cere dela cameră o anchetă asupra lui. În 3 Dec. 1897 fū numită comisiunea de cinci, care era însărcinată de a esamina și lămuri afacerea Crispi.

Sunt vre-o 10 zile, de când această comisiune a presentat camerei raportul său. Acest raport este foarte voluminos, dér tot-odată și întunecos, căci nu aduce lumină asupra întrebării, decă Crispi este séu nu vinovat. Din constatările comisiei reesă, că protegiatul lui Crispi, faimosul director de bancă Favilla a înșelat banca din Neapole cu 2 milioane; că Crispi a fost dator „Banței Romane“ cu 277,000 lire, dér a plătit totă această sumă. În

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Pagini din istoria războiului slavo-turcesc.

(Narațiune, de G. Veririgen.)

— Fine. —

A doua zi era timp frumos, cu sôre și cald. Lângă casă se afla o grădină destul de spațiosă, ale cărei cărări erau acoperite cu frunze galbene, cădute. Arborii rășiți de frunze și tufele aveau colôre roșie vie, orî portocaliă. Prin aer se răspândea mirosul caracteristic al tómnai, deșteptând simțeminte melancolice. Natașa, care lucrase de dimineța, eși să se recreeze puțin. Bacalin îi urmă. Incepură să se plimbe în sus și în jos pe cărările strimte schimbând cuvinte întrerupte. Aveau de ce vorbi, aveau ce să spună, dér tocmai acum nu se grăbeau. Incunjurară deocamdată conversațiă despre ceea ce-i privea pe ei mai de aprôpe și vorbiră despre Fedorov, pe care l'au îngropat în dimineța zilei.

— Dumneșeule, cât amar este pe

acest pamânt! esclamă Natașa încet și involuntar.

— Da, nu de mult, sunt numai trei zile, am fost atât de desperat, încât regretam, că nu m'au omorit... Acum însă mă simt foarte fericit... iubesc viața nespuse de mult... și-aduc aminte de cuvintele lui Fedorov... a spus: „Voi înși-vă nu scitiți, cât de fericiti puteți fi!“ Si adevăr a grăit.

Natașa tăcea. Fața ei plină de bună-tate se însenină. Ea însă nu-și ridica ochii la cel ce o înșoțea, se uita jos la cărarea acoperită cu frunze galbene, cu toate-că nu vedea nici cărare, nici frunze. Inconștient își duse amândouă mâinile la piept, ca și când ar fi voit să-și scutescă inima, care începuse să bată tare și neobișnuit. Ce a ăis adecă Bacalin? Până acum încă nimic, decăt că e foarte fericit și iubesc nespuse viața. Natașa însă înțelese, sciea ce vré să ăică și de ce e atât de fericit.

Ei mai făcură câțiva pași în tăcere, apoi Bacalin plecându-se spre Natașa îi șopti la ureche: „Drept a ăis Fedorov?“ Ea, nu sciu însăși cum, răspunse: „drept“...

Se opriră în loc stringându-și mâinile, simțeau o bucuriă și o fericire nespuse.

Bacalin trebuia să se reîntôrcă în Rusia. Concediul îi expiră, ér războiul, la care a luat parte, s'a sfirșit cu înfrângerea armatei sərbesci. El însă totuși spera, credea chiar, că va isbucni din nou, însă între alte împrejurări; el rămase credincios până la sfirșit idealului, ce l'a hrănit... În această credință îl susținea și Natașa, care a petrecut și mai departe zile fioröse și nopți nedurmite între răniiți, cari soseau mereu. Era hotărît: Bacalin merge la Petersburg, își va regula afacerile, demisionază din funcțiune și se căsătorește. Și el și Natașa, își vor încheia opera numai atunci, când nu va mai fi lipsă de ei. Decă vor avé zile, nu se vor mai despărți nici-odată, se vor reîntôrce în Rusia, ca bărbat și soțiă.

Bacalin nu-și amână reîntôrcerea în țară, nu mai întârziă nici cu-o zi pentru ca să fiă în societatea Natașei. Bine sciea el, că pe Natașa nu pôte decăt s'o conturbe și s'o rețină dela chiamarea ei, căreia era datoră a-și jertfi tot momentul. Firesce, tot minutul ce-l petrecea cu ea, era atât de dulce, atât de fericit. Însă fū atât de tare, încât renunță pe-un timp nehotărît la această fericire. Decă fericire îi este ursită, atunci

acesta îi va sosi negreșit. Va sosi și o va avé de sigur. Cu această credință își luă rămas bun dela Natașa.

Drumul i-se scurtă pe neobservate. Era cufundat cu totul în cugetări, și nici nu băgă în seamă societatea ce-l incunjură. — Etă'l érași în Petersburg; îl primesce orașul său natal, care e acoperit cu zăpadă, de-asupra căreia șueră un vânt rece și care e învălît în negură și fum. Vede érași fețele palide cunoscute, cari îi dispăruseră cu totul din memoriă în timpul grozav și agitat. Ôre despre ce vorbesc ei acum? Ôre cum îl vor primi?

— Ah, s'a reîntors voinicul, vitézul!... Dér cum a slăbit, cât e de ars și ofilit, suferința e mai rea decăt închisôrea.

Acastă părere o esprimă directorul de cancelariă, înșoțind pe Bacalin până la ușa „autorității mai înalte“.

Contele ședea lângă masa de scris, în aceeași pozițiă, în care l'a vădut cu trei luni înainte — par' că un minut numai ar fi trecut de atunci. Fiă-care tenc de scrișorî, fiă-care condeii aprôpe au rămas în același loc. Bacalin sciea bine, că nici această odaie, nici contele în obișnuita lui pozițiă nu se vor schimba nici-odată, că

total a primit Crispi 690,000 lire și a replătit cu dobândă și spese 726,000 lire.

A fost acuzat Crispi, că ar fi primit dela Perrone, un amic al său, care s'a îmbogățit în Argentina 250,000 lire. Despre acesta, raportul comisiei nu spune nimic; asemenea nu spune, decât este adevărat, ce a susținut Crispi, că la sumele replătite lui Favilla a adaus și el din businarul său propriu 150,000 lire, său că toți banii replătiți i-au luat din fondurile secrete. Aceste nu le-au putut constata comisii, de ore-ce Camera n'are dreptul să facă cercetări asupra întrebunțării fondurilor secrete. Tot așa nu s'a putut constata, decât sumele primite de Crispi s'au întrebunțat numai și numai pentru scopuri politice, ori că a cheltuit ceva din ea și pentru tînăra sa femeie, Donna Lina, după cum i-se reproșează. Se dice însă în raport, că Perrone a voit să-i cinstescă lui Crispi pe când era ministru un milion, pentru-ca să-l sprijină nescă cu influința sa, dăr Crispi a refuzat acest dar; mai departe se afirmă, că compania Favilla a sfătuit pe Crispi de a face o mare speculație, vîndînd câte-va corăbii de răsboi italiene, dăr că Crispi a răspins energie și această propunere. Agravante pentru el sunt numai relațiunile sale strinse cu acea suspectă companie de speculanți.

Pe temeiul cercetărilor sale, comisii a ajuns la rezultatul, că Crispi nu pôte fi persecutat juridicece, prin urmare nu e motiv de al cita înaintea tribunalului, dăr din punct de vedere politic merită a fi muștrat.

Camera cu totă opoziția radicalilor a primit cu mare majoritate verdictul comisiei. În urma acesta Crispi și-a depus mandatul de deputat. Dăr deja se anunță, că va candida de nou ca deputat în Sicilia, patria sa natală, și încă în orașul Palermo.

Astfel acest însemnat și atât de de meritat bărbat de stat al Italiei, care ajunsese a fi privit nu numai ca un rașim al dinastiei italiene, dăr și al triplei alianțe, a ajuns la vîrsta sa înaintată de 79 de ani, în amurgul vieții sale, să fiă clasat între omenii politicece morți prin verdictul amintit, care cu totă cruțarea n'a putut să-l ferescă de această gravă lovitură. Se vede însă, că bătîrînul om de stat nu vrea încă să se predea, ci vrea să continue lupta

peste ei sboră ani întregi, fără de-ai atinge. Dăr acum tôte aceste le afla ciudate și stranie. Era cuprins de o plăcere de viață atât de mare, în cele trei luni trecute trăise atât de mult, atîți omeni a vădut cum apar și dispar pe ale vieții valuri, încât i-se părea nefîresc chiar și numai gîndul că pot esista omeni atît de împetriți ca cei din acest birou.

Contele, ca de obicei, se ridică de pe scaun și-i întinde mîna cu bunăvoință.

— Mă bucur din inimă, că te vîd în viață și sănătos — dice el — deși îți mărturisesc, Stepanici Nicolai, că n'am mai sperat a te revede. Pușinî voluntari de ai noștri au rămas în viață... și tôte acestea înzadar!... D-ta nu ești nici măcar rănit! Ești voinic, vitez! Apăr astfel de sôrte spune-mi sincer, așa-i că mai mult nu te-ai mai duce acolo?... și contele surise c'un aer blînd și povățuitor.

— Eu, Escelență, nu numai că m'aș mai duce, răspunde Bacalin — dăr mă voit duce chiar érași... M'am reintors la Petersburg, numai ca să-mi aranjez afacerile și să-mi cer dimisia dela Escelență ta!

Cu față veselă și radiôsă Bacalin se închină și se depărta.

cu contrarii săi politici, apărînd politica sa oportunistă-monarhică față cu nisunitele lor radicale-republicane. Încercarea lui însă are puține șanse de izbîndă în fața compromisiunii, ce l'a ajuns în mod atît de fatal.

Din dieta ungară.

În ședința dela 26 l. c. a dietei la desbaterea pe paragrafi a budgetului, abatele Ioan Molnar, conducătorul partidei populare, a ținut un lung discurs. Despre acea parte a discursului, în care a atins și *cestiunea naționalităților*, am vorbit erî. Pentru aștragem din acest discurs următoarele părți interesante:

I. Molnar (continuînd): Ministru președinte ne acuză, că noi pactăm cu naționalitățile (Mare sgomot în dreapta. Președintele sună clopoșelul). La acesta acuză am răspuns deja de repetite ori; aștr mai răspund încă odată, și încă în două moduri. Răspund mai întîiu cu întrebarea, că dintre 96 și mai bine de candidați ai noștri, care a fost agitator național pe care l'aștr putu acusa cu panslavism, dacoromânism, ori cu sentimente pangermane? Mă mir, că nu diceți, că toți suntem panslavisti. Dăr voui atîta îndată, că ce fel de panslavist dacoromânist ori pan-serb sunt eu. Cu vre-o doi ani înainte am depus cautiune pentru mai multe foi maghiare, pentru una germană, în parte pentru una slovacă și pentru o foie a bunevaților. Am dat din al meu, și de aștr fi dat chiar din cassa partidei, nu mi-ar fi rușine, căci și d-vostre aveți astfel de foi, și nu înțeleg de ce noi ne-am răspîndi principiile numai în limba maghiară.

Privitor la foia bunevată mi-am luat informații, că ore nu hrănesce veleități de naționalitate. Foia acesta a și stat timp de doi ani la postul său, deși în fruntea ei era acel faimos Mamusich, care ar stînge într'o lingură de apă întreaga partidă populară.

Eri am primit informația, că această foie, care se bucură de cautiunea mea, a scris următoarele: „Noi, nu suntem Maghiari, fiind-că mama noastră nu ne a născut Maghiari. Iubim ce-i drept patria acesta, însă prin așa ceva nu e eschis să nu ne iubim și apărăm naționalitatea“. În urma acesta am detras numai decât cautiunea acestei foi. („Suboticke Novine“). Cred, că acesta e procedura destul de cinstită și patriotică...

Abatele Molnar adresă în a treia parte a discursului său o interpelație ministrului de interne în *cestiunea confiscării dreptului electoral*.

În motivarea acestei interpelații el produse date prin care arată în ce chip de trei ani încôce guvernul prin organele lui a cassat sute și mii de voturi de ale alegătorilor, ștergîndu-i din listele electorale prin aplicarea celor mai viclenesci mijlôce, abuzuri și ilegalități. Êtă câte-va din aceste date:

Sopron-Pali (com. Șopron) avea înainte 102 alegători, aștr are înscrși numai 45. *Csacza* (com. Trencin) a fost despoiată în 1896 de 731 voturi. *Nyitra-Szucsany* avea mai înainte 1119 alegători, aștr are înscrși în listă numai 83, adecă cu 369 mai pușin decât la finea anului 1896. În cercul electoral *Rozsahegy* (com. Lipto) numărul alegătorilor a fost redus dela 2746 la 2401, adecă cu 345 mai pușin. În *Bur-Szt.-Miklos* și *Bur-St.-Peter* numărul alegătorilor a scăđut la jumătate. În *Ohodinja* (com Trencin) la 1896 erau 72 alegători, aștr sunt înscrși numai 33. În cercul electoral *Zsombokret* (com. Neutra) censul a fost urcat dela 7 fl. la 14 fl. Astfel aprôpe în fiă care comună din acest cerc electoral numărul alegătorilor a scăđut la mai pușin de jumătate. Comuna *Privigye* avea în anul precedent (1897) 40 de alegători, aștr are numai 30.

Cele mai mari ilegalități însă s'au întemplat în comitatul Neutra. În cercul electoral *Nitra* erau 2406 alegători, aștr sunt puși în listă numai 1018; în *Vagh Vecse* erau 2214, aștr numai 1337; în *Ersek-Ujvar*

erau 2405, aștr sunt numai 2021; în *Szakolca* erau 2335, aștr însă sunt abia 1599; în *Siemfe* au fost 2066, aștr numai 1548 etc. În acest comitat erau cu totul 22,552 alegători, aștr însă sunt înscrși numai 16,155, adecă cu 6353 mai pușin.

Acastă stîrpire de voturi s'a făcut numai în restimp de trei ani dela 1895—1898.

Molnar sfîrși dicînd, că această procedură volnică nu este alt ceva decât un răsboi civil latent și ascuns, care prin răpirea și nimicirea drepturilor constituționale, isgonese din inimile cetățenilor respectul față de stat și dărîmă ori ce autoritate.

Imprumutul Greciei.

Camera comunelor din Londra a luat în 25 l. c. o hotărîre prin care guvernul engles este autorizat de a garanta împrumutul grecesc.

Ministrul de finance Hicks-Beach a declarat că împrumutul Greciei este de 6,800,000 livre sterlinge. Echilibrul financiar al Greciei se pôte restabili în anul 1913. Din împrumut se vor întrebunța 3,800,000 livre pentru plata despăgubirei de răsboi și pentru despăgubirile persoanelor private. Un milion două sute de mii livre se cer pentru acoperirea deficitului în budget. Mai departe se cere un milion de livre pentru acoperirea datoriei flotante. Restul de 800,000 livre e menit pentru acoperirea succesivă a eventualelor sume, ce vor mai lipsi. Împrumutul se va da în bonuri de 2½%. Grecia va plăti în cei dintîii cinci ani 2½%, ér după aceea 3½%. Împrumutul este a-se replăti în timp de 35 de ani prin trageri anuale. Venitul acestui împrumut se va pune la dispoziția comisiei internaționale.

Ministrul e de părerea, că dēcă Grecia va plăti despăgubirea de răsboi, Turcia va evacua Tesalia. Turcia are interes să o facă acesta cât mai iute.

SCIRILE ȚILEI.

-- 17 (29) Martie.

Ajutor de stat scôlelor medii reformate maghiare. În ședința de Sâmbătă a conventului evangelic reformat, raportorul Bela Sass a arătat cu cifre sumele ce le-au primit scôlele medii reformate maghiare ca ajutor din partea statului. Êtă aceste cifre: gimnasiul din Peșta a primit 10,000 fl.; gimnasiul din Kisujszallas 11,000; cel din Mezôtur 5000; Nagy-Körös 6000; Sâtmar 10,000; Odorheul secuesc 7000; Clușiu 4000; Bichiș 3000; Kesckemet 4000; Zelan 11,000; Sigetel Marmăției 10,000; Mișcolț 11,000; Rimaszombat 3000; Ciograd 3400; Sajo Szt.-György 1000 fl. Cu totul 103.400 fl.

O deputațiune a Sașilor la ministrul-președinte Banffy. Foile budapestane spun, că Sâmbăta trecută s'a prezentat la ministrul-președinte Banffy o deputațiune a Sașilor din comitatul Târnavei-marî. Membrii deputațiunii au cerut un ajutor dela stat pentru a pute termina construirea liniei ferate dintre Agnita și Sighișora. Deputațiunea, dic foile ungueresce, a fost primită cu cea mai mare prevenire atît din partea lui Banffy, cât și a ministrilor Daniel, Lukács și Perczel, măcar-că era compusă din Sași „verđi“!

Mișcare pentru reducerea dărei de pămînt. Deputatul Stefan Rakovsky (partida populară) publică în „Magyar Néplap“ un articol, prin care provôcă pe popor, ca să urmeze exemplul celor dela Teresianopol și să se adreseze cu petiții cătră cameră, cerînd *reducerea dărei de pămînt și introducerea dărei de burși*. Mai târđu, când va urma în cameră discuția asupra petițiilor, „partida populară“ va pretinde apoi votare nominală, „pentru ca să vadă lumea, cine pörtă la inimă interesele miliônelor de agricultori ungari și cine preferă a lupta pentru interesele cător-va mii de bursieri jidani“.

Flotele Spaniei și Americii. Acum când se vorbește ăilnic despre un răsboi inevitabil între Spania și Statele-Unite ale Americii, e de interes să cunoscem de ce puteri armate maritime dispun cele două state. Flota *Statelor-Unite* se compune astfel: 14 c'un turn și 4 cu două turnuri năi de răsboi, 20 încruciaștore, 35 baterii, 1 încruciaștor-dinamit și mare număr de năi vechi din lemn, la olaltă cu 380 tunuri grele și 500 tunuri ușore, cu 800 oficeri și 10,000 soldați. Flota *Spaniei* are: 10 pancerate, 15 încruciaștore, 7 corăbii de a treia clasă, 7 torpilori cu baterii, 15 alți torpilori, 1 scufundător și alte 20 corăbii auxiliare, la olaltă cu 300 tunuri grele și 600 tunuri ușore, apoi 750 oficeri și 8000 soldați.

Un nou misionar în Bucovina. Cetim în „Patria“ din Cernăuți: De Lunî până Joi a petrecut în orașul nostru un călugăr gr.-cat., anume Andreas *Szeptycki*, fiu al unei familii nobile (conte), ai cărei strămoși apățineau încă în secolul al XVIII clasei boieresc de origină ruteană. Pater Szeptycki a fost catolicizat și — polonizat (aceste noțiuni sunt identice la noi) și era până înainte de 6 ani cel mai fanatic romano-catolic. Dăr étă lucru ciudat! Scaunul din Roma îi incuviințează — pour les beaux yeux de la propagande — trecerea la greco-catolicism. Roma de alta nu incuviințează decât trecerea dela greco la romano-catolicism, dăr nici când invers. Acest călugăr a predicat în biserica unită din Cernăuți de 3-ori pe ăi, spre a captiva numeroșii auditori de confesiunea noastră. Ei bine, acesta nu i-o putem și nici nu voim să i-o interdîcem. Însă caracteristic și de tot semnificativ este, că tot acest călugăr a primit — sunt acum trei luni — aceeași misiune pentru satul Rostoki, unde a apărut cu barbă artificială, spre a seduce credulul popor. „Buk. Widomosty“ s'a revoltat în contra acestei proceduri — spunem nu infame, ci originale.

Furtuna de Sâmbătă și Duminecă a bătuit în întregă Europa, pricinuind pe unele locuri pagube însemnate. O telegramă din Londra anunță, că Sâmbăta dimineața a început să sufle un viscol grozav cu zăpadă, care a întrerupt comunicația. Pe *insulele britice* orcanul a bătuit două ăile întregi. Tot acesta se vestese și din *Copenhaga*. O mulțime de năi au avut nenorociri pe mare și comunicația a fost total întreruptă. Lângă *Börkop* în urma întunerecului și a viscolului uriaș două trenuri s'au ciocnit, ér lângă insula *Bornholm* o mulțime de bărci au dispărut pe mare răpite de uriașa furtuna.

Principesă dispărută. Din Bruxella se anunță, că în cercurile curții se combate scirea răspîndită prin ăiare, că principele Filip ar fi pornit la tribunalul din Gotha proces de divorț contra principesei Luisa, despre care scim, că a dispărut. În *cestiunea* acesta, se dice, singur tribunalul curții din Viena e competent, unde însă nu pôte fi vorba despre despărțirea de pat și de masă, ci numai de-o desfacere totală a căsătoriei. Insa-și principesa Luisa dorește o cât mai grabnică disolvare a căsătoriei — Regele Leopold a subtras principesei Luisa ori-ce apanaj, voind s'o silescă prin acesta să se reintôrca în Belgia. Până acum nu scie nimeni unde se află principesa. În 15 Martie ea a fost ultima ôră vădută în Londra.

S'a pușcat pentru 5 ăile areșt. Un sergent-major cu numele Turba dela reg. I. de husari din Peșta s'a pușcat pentru-că în 5 ăile nu i-a fost ertat să părăsescă casarma. Numitul sergent-major, care a servit 35 de ani, până acum n'a fost nici-odată pedepsit și chiar acesta a fost cauza, că i-s'a părut nesuportabilă pedepsa acum la bătîrînețe. Nenorocitul a lăsat în urma sa o soție și 5 copilași micî.

Grozăvenile unui nebun. Înaintea căpitanului poliției din Becicherecul-mare s'a prezentat ăilele trecute un individ cu înfățișare curiosă. El se numese Anton *Jée*, a locuit în Becicherecul-mare și înainte cu

cinci ani a fost internat în casa nebunilor. Aici n'a stat decât câte-va săptămâni, când într'un moment de negrijă s'a urcat pe co-perișul spitalului de unde a sărit jos. După-ace s'a vindecat a mers în Balcani, pribegind pe acolo câți-va ani de-arândul. El s'a prezentat acum la capitanul din Becicherec cu mărturisirea, că pribegind prin Serbia a ucis pe câmp cinci copii, cari dormiau, ér într'un sat a omorit o păreche de ómeni bătrâni. Poliția din Becicherec a escortat pe nenorocitul om în ospițiul din Angyalföld.

Vamă pe grâu în Spania. Dela camera de comerț și industriă din loc primim următoarele: După informațiunile date de ambasadorul auto-ungar din Madrid, vama pe grâul importat în Spania s'a redus la 6 pesete (6 franci), ér pe făina de grâu la 10 pesete. Acest preț are valóre până când în Spania prețul grâului de piață va fi tot 27 pesete de 100 chilograme.

Discursul de deschidere

roșit de d-l director gimn. **Virgil Onițiu** la adunarea de reconstituire din 15 (27) Martie a despărțământului I. (Brașov) al Asociațiunei.

Onorată adunare!

Am adresat un apel către publicul român din Brașov și jur, în care l'am rugat să participe în număr cât se poate de mare la adunarea de azi, — adunare, menită a pune în ogașă normală succursala primă a unei instituțiuni mari culturale românești, a unei instituțiuni, care din însuflețirea Românului pentru progres și din idealismul lui se adapă, se nutrește și se desvôltă.

Am făcut acest apel deosebit, pe care l'am trimis la adresa aprópe a fie-cărui Român inteligent din Brașov și jur, — se v'o spun drept D-lor, — pentru cuvântul, ca să exercit o presie morală mai mare asupra publicului, care de fapt nu arată acel interes pentru scopurile ideale ale neamului nostru, pe care ar trebui să-l manifeste în mod spontan și în tot-déuna.

Nu sunt om de fire pessimist, D-lor, din contră cei ce mă cunosc mai de-aprópe știu, că mă feresc de această tabără a ómenilor lipsiți de încredere în viitor și nemulțumiți cu prezentul. Cu toate aceste ar fi un cult al neadevărului, decât nu a-și remarca o stare morbidă în viața noastră socială, pe care toți o simțim.

Acastă chestiune merită să formeze obiectul meditațiunilor noastre, căci dela ea depinde progresul séu decadința Asociațiunei, sub numele căreia ne-am întrunit noi azi aici.

Societatea română inteligentă de astăzi face impresia, că se află într'o stare de *enervațiune, de apatie mare*, — care îndeosebi atunci se arată, când se face apel la partea mai nobilă a inimii sale, atunci, când cerem dela ea însuflețire pentru scopuri ideale.

Asociațiile noastre culturale și literare — și har D-lui nu avem multe de aceste — își recrutează membri cu greutate mari. Numărul membrilor lor nu crește în proporția creșterii numărului inteligenței noastre de toate categoriile, ci din contră scade, séu în cazul cel mai bun: stagnează. — Membrii, cari se înscriu la aceste asociațiuni, nu se înscriu din însuflețire, nu din îndemnul idealistic al sufletului lor, — ci în cele mai multe cazuri din considerații laterale, cari nu au de a face cu scopurile urmărite de societățile noastre culturale: séu pentru ca să fie scutiți de molestări repetite, séu fiind-că le e genant a nu face un lucru reclamat de bună-cuviința socială, séu fiind-că mica jertfă ce o aduce, servește spre întărirea pozițiunii sociale, pe care o ocupă și pe care vor să și-o mențină.

Insuflețirea pentru înaintarea neamului, pentru interesele mari inmateriale, idealismul sufletelor noastre, D-lor, este pe cale a se stinge.

Un cas recent din lanțul de simptome ale stării morbide în spiritul nostru public

séu vé amintesc. Într'un oraș X., oraș mare, care are o inteligență de Români póte cea mai numărósă în țera noastră, la cererea insistență a unei părți însemnate a publicului era vorba să se țină un ciclu de prelegeri publice de către bărbați de profesie în specialitatea lor. Conferențiarii încercă în două rânduri să pornescă ciclul de prelegeri cerut cu insistență de publicul însuși. Ei bine, în ambele rânduri prelegerile nu s'au putut continua. Și știți de ce? Pentru-că nici un conferențiar nu a mai voit să vorbescă în fața unei sale góle. Partea aceea a publicului, care reclamase ținerea prelegerilor nu a ținut séu mai și vină la prelegeri, ér cele 20—30 de persoane, cari s'au fost întrunit, mare parte au venit din deferență față cu conferențiar, alții din considerație de etichetă publică, dér din interes pentru cauză mai nimeni.

Intrebați, D-lor, pe librarii români, că operele autorilor români de ce trecere séu bucură, întrebați-i de gradul de interesare a așa numitei noastre inteligențe pentru ródele literaturii naționale! E o rușine, ceea ce ve vor răspunde.

Mi-se va obiecta, că progresiva decadență materială a inteligenței noastre este cauza acestei lipse de interes, pe românește: sărăcia!

Cu desevărșire greșit!

Oglinda stărilor noastre economice — nu ție escelente — dér la tot cazul mai bune ca acum 20—30 de ani, sunt, D-lor, băncile românești. Stocul lor de avere represintă azi milioane, ér aceste milioane au eșit din punga *inteligenței* noastre. Și băncile cu ajutorul lui D-șeu séu sporesc din an în an, milioanele se adaugă din an în an, ér acționarii găsesc pretutindenți cu ghiotura, câtă vreme colectele pentru binefaceri séu încheie din an în an cu sume tot mai microscopice.

Nu sărăcia deci, D-lor, nu sărăcia este cauza stagnațiunii grozave în evoluțiunea noastră culturală și literară, ci lipsa de însuflețire, lipsa de idealism în noi. *Nu pungile ne sunt góle, dér ne-au secăt inimile!* Petrecem, D-lor, o epocă de decadență, de enervare, care în mod fatal a urmat epocii ce a premers, epocii de însuflețire, de imbrățișare a idealelor.

Visurii mărețe de avânt național-cultural au însuflețit pe părinții noștri, ei și-au cheltuit entuziasmul inimii din plin, și-au usat nervii sănătoși cu drag pentru realizarea visurilor celor mari. Dér nici ei, nici noi nu am apucat a vedé realizarea lor. Simțul zădărniceii de-a te mai eșofa, acel simț cumplit al osindei sisifice, care rod nu vede din sudórea feții sale, a subminat deci încetul cu încetul idealismul sufletelor noastre, ne-a tăiat însuflețirea, ne-a făcut nepăsători față cu cauzele mari inmateriale și ne-a lăsat sensibil tot mai mult și mai mult pentru cele materiale.

Éta D-lor bazele sociale și psihologice ale acelei inspăimântătoare indolențe, de care suntem cuprinși.

Nu sunt deci miraculoșe aceste stări la noi. Ele séu explică și — în asemenea împrejurări — séu repetă și la alte popóre.

Vorba e numai, că avem séu fim în clar cu situația dată și séu înțelegem, că *astfel de stări de decadență publică nu pot séu fi decât stări de tranșiție*, stări de o scurtă durată, pentru ca forța regenerată a poporului séu se manifeste în urmă cu atât mai multă vigóre.

Timpul renascerii, D-lor, timpul noului avânt inmaterialist, timpul însuflețirii pentru ideale nu mai póte, nu mai e permis séu întârșie mult!

Acei puținți, a căror inimă încă nu a secăt, acei, cari și-au păstrat în aceste vremuri iernatice încă o căldură în sufletul lor pentru scopuri ideale, aceia, cari împreună cu mine cred, că spiritul public decedat al ăilelor noastre este numai o stare de tranșiție și sunt de acord, că el trebuie séu fiă cât se póte de efemer, — *aceia au datorința a-și pune toate puterile în cum-pănă, a eși din nepăsare, a se face chiag, în jurul căruia séu se adune și séu se consolideze noua societate românească: Societatea română entusiastă, desinteresată și idealistă:* Da, D-lor trebuie séu accelerăm sosirea

erei noue, trebuie séu facem sfirșit acestei ierni cumplite: — némul românesc își reclamă primăvara!

Stările morbide, D-lor, decât nu se sanéză la timp — este tot una decât sunt ele trucesc séu sociale — atacă tot organismul și cu timpul îl anihiléză. Decadența spiritului public la noi este de-ocamdată o bółă a păturii sociale suprapuse, a lumii cărturarilor, a inteligenței noastre. *Inima poporului nostru dela ferdă încă nu s'a afectat.* Ea este capabilă de înălțare, de avânt. Vorba poetului, simburii mărului sunt încă sănătoși!

Provedința divină séu ne scutescă de primejdia, ca și acești simburii sănătoși séu fiă atinși de bółă, care ne-a cuprins pe noi. Când și poporul nostru ar fi cuprins de nepăsarea decepționistă a inteligenței, atunci ne-ar fi sunat óra din urmă a ființei. Un neam, din ale cărui masse mari s'a stins interesul, căldura, avântul, entuziasmul pentru problemele sale mari ideale, — un astfel de neam e cuprins de nóptea peirii, din care nu mai este reînviere, nu mai este deșteptare!

Éta de ce trebuie séu scurtăm, D-lor, era, în care petrecem! Éta de ce trebuie séu dăm mână cu mână aceia, cari nu ne am pierdut încă toate idealele!

„Asociațiunea pentru cultura și literatura poporului român“ este una din forțe puțințele instituții, în sinul căreia și sub scutul căreia acest proces de regenerare, acea raliere a elementelor de inimă spre covârșirea vremurilor de indolență se póte mai cu succes efectui.

Progresul cultural și literar al némului românesc din această patriă, — éta devisa flămurei Asociațiunei noastre, éta devisa, care ca un lucéfér luminează calea spre nemurire a popórelor din timpurile de azi. Nu luciul de oțel al armelor ucigătoare, ci splendórea senină, căldă și de pace vestitoare a culturii este azi sórele, care luminează pașii de desvôltare a popórelor!

Séu desfășurăm din nou cutele acestui stindard al culturii, D-lor, séu uităm de vremurile când el a zăcut prăfuit de indolența spiritului ce ne-a apésat, séu ne punem la munca desinteresată și armonică a creării unui nou spirit public, séu muncim cu dragoste, abnegațiune și însuflețire pentru sosirea unei epoci mai fericite: *epoca culturii idealelor!*

Acesta este semnul, în care vom învinge!

Cu aceste imi iau voia a declara adunarea de astăzi de deschisă!

Taxe de membri ai Asociațiunei au solvit la adunarea de Dumineca trecută din Brașov următorii domni: membri ordinari (à 5 fl.): Alece Verzea (Satulung), George Șerban, Virgil Onițiu, Vasile Literat, Ión Ciurcu, Nicolae Óncea, Pavel Percea, Pompiliu Dan, Petru Broștean, Dumitru Iarca, Ión Sábădean, George Chelar, Iosif Comanescu (Codlea), Societatea de lectură (Codlea), Ión Andrei Lupan (a plătit taxa pentru diplomă), Romulus Verzea (Satulung), Ión Maximilian (Stupini), Timotei Popovici, Aurel Ciortea, Nicolae Bogdan.

Membrii *ajutători* (à 1 fl.): Andrei Lupan junior, Ión Iiescu (Codlea), Alexandru Butnar (Codlea), Dumitru Pop, zaraf și Ión Doșoiu, — din Brașov. Suma încasărilor 106 fl. . .

Convocare.

„Reuniunea femeilor rom. gr. or. din Făgăraș și jur“ își va ținé adunarea generală din ést-an Duminecă în 3 Aprilie n. c. la órele 3 p. m. în sala de invetămént a școlei confes. gr. or. din Făgăraș, la care p. t. dómne și domni membri, precum și alți binevoitori sunt rugați a lua parte.

Obiectele: 1) Raportul general al comitetului. 2) Presentarea și censurarea rațiociniului reuniunii pe anul 1897. 3) Curenții.

Făgăraș, 18 Martie v. 1898.

Maria Dan,
preș.

I. Berescu,
secret.

ULTIME SCIRI.

Viena, 28 Martie. Aici se crede, că între Spania și America se vor rupe *legăturile diplomatice deja în decursul săptămânei*. Acesta ar fi identic cu izbucnirea războiului.

Washington, 28 Martie. În cercurile politice de aici se asigură, că decât Spania va refusa a satisface notei președintelui Mac-Kinley, *Statele Unite vor interveni în Cuba cu putere armată*.

Londra, 28 Martie. Se dá ca pozitivă scirea, că președintele Mac-Kinley a adresat guvernului spaniol o notă, în care își esprimă dorința de-a se statori un termen până la care Spania séu facă ordine în Cuba.

Guvernul spaniol a răspuns, că *e firm hotărât a respinge ori ce atac contra drepturilor de suveranitate ale Spaniei asupra insulei*. Nota guvernului spaniol mai adaugă, că Spania a mers până la cea din urmă margine a concesiunilor și nu va suferi, ca America séu exercite presiune asupra ei.

București, 28 Martie. Întrunirea publică conchemată pe ziua de orf de coaliția liberală-opozițională, ținută în sala „Dacia“, a fost cercetată de un imens public din toate clasele societății. După ce s'a cetit o scrisóre a d-lui Aurelian, în care salută adunarea și apelază din nou la unire în sinul partidului național-liberal, au vorbit d-nii: P. Grădișteanu, G. A. Școarțescu, V. Morțun și N. Fleva, criticând toți forțe aspru atitudinea guvernului actual. Adunarea a votat apoi următoarea moțiune propusă de d-l Fleva:

Cetățenii capitalei, convocați în numele partidului național liberal, întrunindu-se astăzi, 15 Martie, în sala Dacia;

Aușend pe oratori; având în vedere crisa, prin care trece partidul național liberal, modul de revenire al acestui guvern, actele lui, și că întregul séu sistem de guvernare este în contra-țicere cu tradițiile și programul, principiile și cu tendințele, cari forméză baza de existență a partidului;

Că, astfel, atât prin origina, cât și prin purtarea lui, acest guvern este străin de tot ce este național-liberal și democratic;

Cetățenii declară, că guvernul actual nu represintă partidul național-liberal și, în numele acestui partid, ei protestă în contra unei stăpâniri de fapt, fățarnice și reacționare.

Aprobă în totul atitudinea liberalilor, uniți în scop de a pune capăt acestei stări de lucruri, și se declară solidari cu deșșii în lupta întreprinsă pentru salvarea partidului național-liberal.

Literatură.

„Albina“, escelenta revistă enciclopedică populară, ce apare în fiă-care Duminecă la București sub conducerea unui comitet de redacție din 9 membri, are în numărul séu ultim (24) următorul cuprins: G. Coșbuc: Ursul (legendă). — C. Nottara: Flechtenmacher. — N. Nicolaescu: Ce este alcoolismul? — I. Moraru: La dél ca la dél. — A. Expositia din 1900. — Mih. Popescu: Gluma Țiganului. — Teodor Prisiceanu: Din viața furnicilor. — C. Ionescu și d-ra E. Constantinescu: Norocul. — Aiter: Bólele oilor. — De la Corod: Vaporul principesa Maria. — Magniet și Radianu: Richita. — Sfaturi practice. — Adrese către redacție. — Informațiuni. — Deslegări. — Ghicitori. — Posta Redacției. Ilustrațiuni: Flechtenmacher (portret). — Vaporul Principesa Maria. — Abonamentul pe an în străinătate 8 lei.

Archiv pentru filologă și istoria de T. Cipariu. Doritorii de-a avé acest prețios archiv îl pot procura dela Administrația ăiarului nostru complet (dela anul 1867—1871/2). Prețul pentru un an singuratic 3 fl.; pentru toți patru anii 12 fl. trimis franco.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Martie 1898.

Renta ung. de aur 4%	121.30
Renta de corone ung. 4%	99.20
Inpr. cañil. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.35
Inpr. cañil. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.25
Oblig. cañil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.10
Bonuri rurale ungare 4%	97.10
Bonuri rurale croate-slavone	97.75
Suprum. ung. cu premii	160.—

Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.25
Renta de argint austr.	101.05
Renta de hãrtie austr.	101.75
Renta de aur austr.	122.30
Losuri din 1880	143.50
Actii de ale Banței austro-ungarã.	919.—
Actii de ale Banței ung. de credit.	380.75
Actii de ale Banței austr. de credit.	361.25
Napoleonori	9.53 1/2
Mãrci imperiale germane	58.72

**Cel mai mare câștig
in cas favorabil**

1.000,000 Corone.

**CONSPECTUL
celor 50,000 câștiguri
cel mai mare câștig in cas favorabil
1.000,000 Kronen.**

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingetheilt.

1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

50,000 Gew. u. Pr. im Betrage **13.160,000**
cari se trag in șese clase.

Loteria a 2-a de clasã reg. ung. priv. se va trage in curãnd.

Conține:

100,000 și **50,000**
losuri originale și câștiguri,

prin urmare jumetate din tôte losurile specificate in conspectul alãturat, vor eși la sorti cu șanse de câștig enorme de mari.

La comãnde trimitem losuri originale cu urmãtoarele prețuri originale:
Intregi losuri orig. pentru cl. I. fl. 6.— jumetate " " " " 3.—
a patra parte " " " " 1.50
a opta parte " " " " 0.75
cu rambursã sãu dupã primirea sumei. Dupã fie care tragere primesc clienții noștri îndatã listã de tragere și planul oficial.

Tragerile se fac sub controla regimului reg. ung.

Deosebit noroc,

a avut colecția noãtrã principãlã la loteriã I de clasã r. ung. in decursul tragerilor (a clasei 1—5) cu câștiguri de 100,000 30,000, 5000, mai multe cu 2000 1050, 500, 300 corone, care s'au solvit fericiților câștigãtori.

Domãndele pentru losuri la tragerea clasei I a 2-a Lot. de clasã reg. ung. sã se facã cât mai curãnd. Am amintit cu ocazia Loteriei I de clasã cã losurile se vor vinde, și nu vom putã trimite celor ce au comandat in urmã, și am avut dreptate.

Ne rugãm a ni se trimite comãndele incã inainte de

8 Aprilie a. c.

cã numai așa putem promite liferare sigurã.

A TÖRÖK & C-ie

colectorii principalii

a loteriei de clasã reg. ung.

Budapest, V., Waitznerring 4/A.

Mauthner-ferle magvak.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minőség: jól trágyázott.

Aussaatzeit: und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

**Renumitele
semîntë
de legumi și flori
a le lui
MAUTHNER**

se capëta in pachete sigilate și provëdute cu marca oficialã de contraveniã „Ursu“ in magazinele mai mari de Coloniale și ferãrii.

Firma **Edmund Mauthner** din **Budapesta**, Strada Andras-sy Nr. 23 garantëzã numai pentru conținutul acelor pachete cu semîntë **pros-pete** și **veritabile**, care vor fi provëdute cu numele **Mauthner** și cu marca „Ursu“, cum se vede din ilustrația alãturatã.

Numai pe ómenii tineri

ii interesã: **Injecția Orientalã** a Dr. BOITON din Paris

dupã întrebuintãrea de cãte-va zile lecușește și cele mai invecchite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de órece aceste mijloce stricã stomacul și nu vindecã bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:
Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,
V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchenyi-platz).

Se aflã in farmaciile mai mari. Depou principal: la farmacia Carl Schuster in Brașov.

Adresa pentru comãnde cu posta:
Farmacia ZOLTAN Budapesta.

Lucrãri de legãtorie de cãrți.

Wilhelm Haydecker
legãtor de cãrți, și lucrãtor de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandã Onoratului public dela oraș și dela sate

Legãtoria sa de cãrți,

ce esistã de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mãritã și din nou arãngiatã cu 9 mașini diferite.

Se efectueșc tôte lucrãrile ce cad in sfera legãtoriei de cãrți, dela cea mai simplã carte de școlã legatã, pâna la cea mai finã legãturã de lux in piele, catifea, mãtase, pluș, pãnzã etc. esecutãnd cãt se pôte de bine și de esact.

Avënd lucrãtorii de tôte specia escelent pregãtiți, acësta legãtoriã de cãrți pôte se esecute ințe și fôrte ieftin tot ce se pôte cugeta mai bun in aceste lucrãri.

Lucrãri de galanterii, passepartout, cartonage etc. in tôte esecușunile posibile.

Despãrțemënt deosebit pentru legarea cãrților comerciale, protocoșelor pentru autoritãți și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acësta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipãresce inșcripțiuni pe pantlici de cununi și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
legãtor de cãrți,
Strada porții Nr. 22.

Cele mai bune, mai solide și mai ieftine

Cele mai bune, mai solide și mai ieftine

Strada porții Nr. 22

Atelier nou de croitorie modernã!

IOAN HRISTESCU
croitor bãrbãtesc

Brașov, Tãrgul inului Nr. 26.

Am onóre a aduce la cunoșcința onoratului public, cã dupã o pracsã de mai mulți ani ca sodal (calfã) de croitorie bãrbãtescã, **am deschis un**

Atelier de croitorie modernã,

dupã sistemul cel mai nou, sub conducerea mea proprie, fãcënd tôte soiurile (felurile) de vestminte, precum:

Paltóne, Pardiseuri, costumuri de haine dupã moda cea mai nouã și cu prețurile cele mai moderate.

Primesc tot-odatã **orice reparațiuni** ce cad in specialitatea hainelor bãrbãtesci, esecutãndu-le prompt, bine cu gust și ieftin.

Rugãndumã de onoratul public a mē sprijini cu prețurile comãnde, asigurãnd, cã imi voi da tótã silința de a satisfacce cu cea mai mare punctualitate, sunt cu tótã stima:

Ioan Hristescu,
mães-ru-croitor bãrbãtesc.

174,6—12.